

Nadien gaan we naar het hotel waar we de aperitief nemen aan het zwembad.

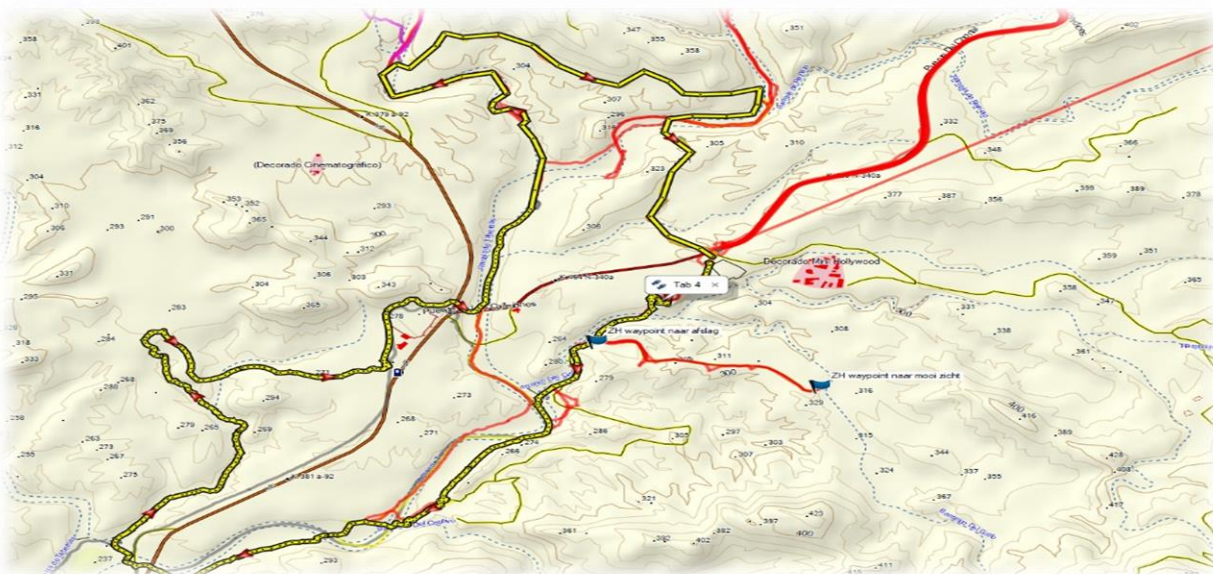

William en Nathalia maken voor ons een overheerlijke paella klaar.

Maandag 18 maart 2024

- Wandeling : Luswandeling in de Tabernaswoestijn
- Gebied : Tabernas
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 3 uur

De verwachting in Spanje is dat de Tabernaswoestijn, maar ook het woestijnachtige gebied bij Zaragoza, (men noemt dat gebied ook halfwoestijn) zich de komende tientallen jaren als

gevolg van de klimaatsverandering die nu al tot verdroging leidt, verder zal gaan uitbreiden.

Om de verwoestijning tegen te gaan heeft men al maatregelen genomen. Op dit moment is de provincie Almeria, waarin de woestijn zich bevindt, wereldwijd al het gebied waar de grootste

hoeveelheid zoet water uit zee wordt gewonnen door middel van ontziltingsinstallaties. Een gedeelte van dit water wordt dan ook gebruikt om de verwoestijning tegen te gaan.

Palmen hebben een schijnstam. De planten ontwikkelen één enkele stengel met één
groeipunt. De stengel bestaat uit opeengestapelde bladvoeten en bevat geen bast. Hierdoor

kan de plant ook niet in de breedte groeien, zoals echte bomen. Het is dan ook geen echte boom.

Hier zitten veel gemzen en meestal zien we er ook enkele behalve dit jaar. Gemzen hebben een geitachtig uiterlijk. Beide geslachten dragen horens, maar die van het mannetje zijn groter dan die van het vrouwtje. De horens zijn maximaal 32 cm lang. Ze staan recht

omhoog maar buigen aan het eind als een haak naar achteren. Mannetjes worden zwaarder dan vrouwtjes. Een mannetje heeft een lichaamsgewicht van 35 tot 50 kilogram, een vrouwtje tussen de 30 en 40 kilogram.

Gemzen eten in de zomer allerlei plantaardig voedsel, als grassen en kruiden, knoppen, naalden, schors en twijgen. In de winter voeden ze zich met mossen en korstmossen. Het zijn

dagdieren, die in de middag rusten. Vrouwtjes en hun jongen leven in kuddes, die uit wel honderd dieren kunnen bestaan. Mannetjes leven voornamelijk solitair, behalve in de bronstijd.

De witte stof die men ziet op de grond is zout dat achtergebleven is nadat de dauw is opgedroogd.

Wat het weer betreft hebben we geluk. Vorige week regende het nog in Andalusië maar deze week geven ze alleen maar zonneshijn.

In de Tabernaswoestijn is het, in deze periode, aangenaam wandelen. Van massatoerisme is hier nog geen sprake.

We moeten ook door een korte tunnel maar een zaklamp is niet echt nodig.

Af en toe komen we ook in een oase terecht. Een oase in een woestijn kan alleen ontstaan als er grondwater is. Dit grondwater noemt men fosiel water.

Af en toe dienen we een korte klim te maken maar echt moeilijk zijn de wandelingen in de Tabernaswoestijn niet.

Ondanks het droge klimaat in deze woestijn treft men toch af en toe wat groen aan. Het zijn allemaal gewassen die goed tegen de droogte kunnen.

We eindigen deze wandeling in de buurt van Mini-Hollywood.

Tabernas heeft nog een echte stierenarena (plaza de toros) op hun grondgebied. De arena werd gebouwd in 1986 en de plaatselijke bevolking organiseert er gevechten met vaarzen. De arena biedt plaats aan 2.000 toeschouwers en de toegang is er steeds gratis. Het zijn de plaatselijke macho's die de vaarzen op de korrel (of is het een sabel) nemen.

Na onze wandeling verplaatsen we ons naar Villanueva del Cauche waar we twee nachten verblijven in Posade del Torcal bij de Vlaamse uitbaters Jurgen en Veerle.

Dinsdag 19 maart 2024

- Wandeling : Wandeling langs de Caminito del Rey
- Gebied : El Chorro
- Afstand : 4 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 3 uur

Alle deelnemers krijgen een haarnetje en een helm die men verplicht dient te dragen tijdens de wandeling langsheen de Caminito del Rey.

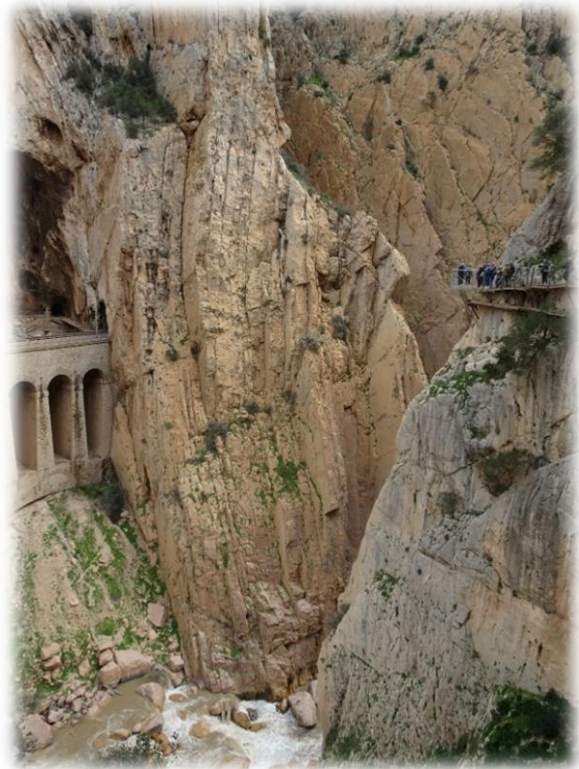

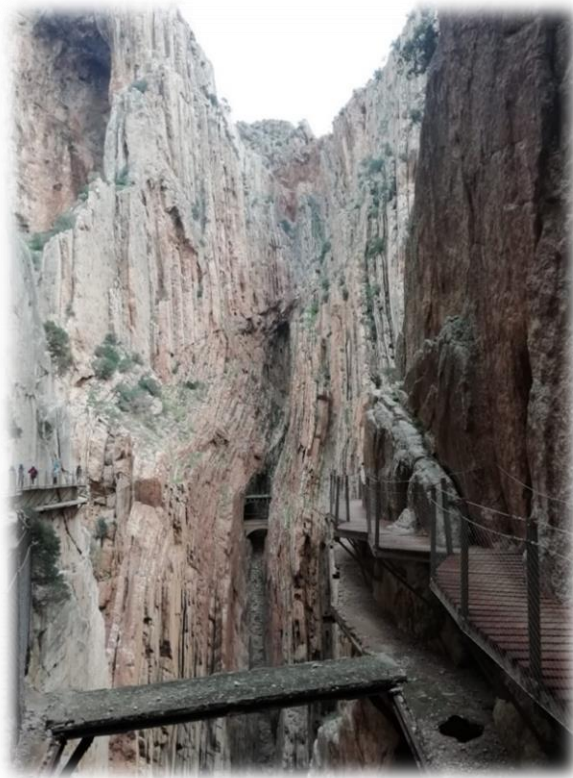
In 1901 werd duidelijk dat men een pad nodig zou hebben om spullen tussen de Chorrowatervallen en de Gaitaneiwatervallen te transporteren. Na vier jaar bouwen werd in 1905 het werfpad geopend.

Koning Alfonso XIII zou normaal gezien de trein nemen om de dam Conde del Guadalhorce te openen. Toen hij echter in El Chorro aankwam en het pad zag wou hij niet in de trein

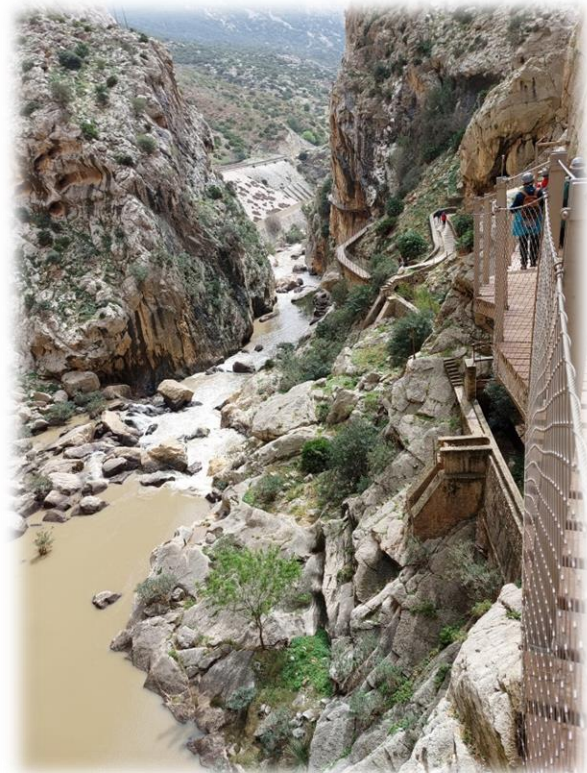
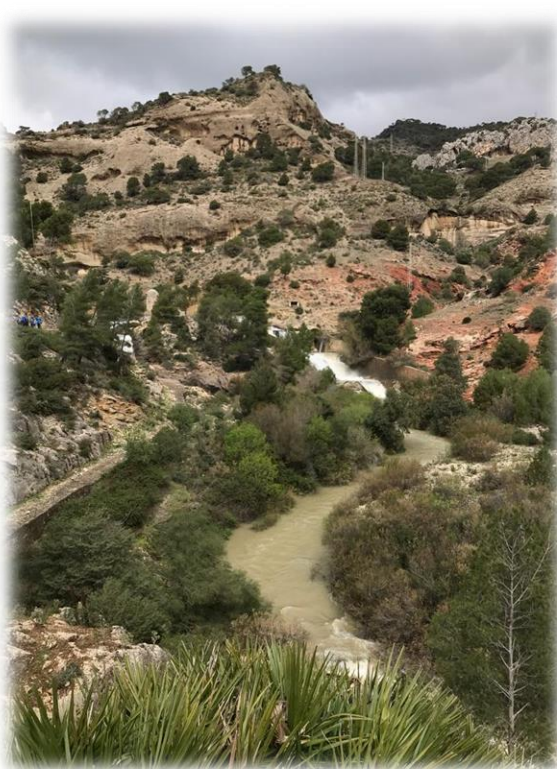
stappen en wenste hij via het pad naar de dam te gaan, waarna het pad bekend werd onder de naam Camino del Rey of Koningspad.

Normaal gezien was het de bedoeling om het werfpad, na de aanleg van de dam, terug af te breken. Maar nu de koning over het pad gelopen had wilde men het pad behouden.

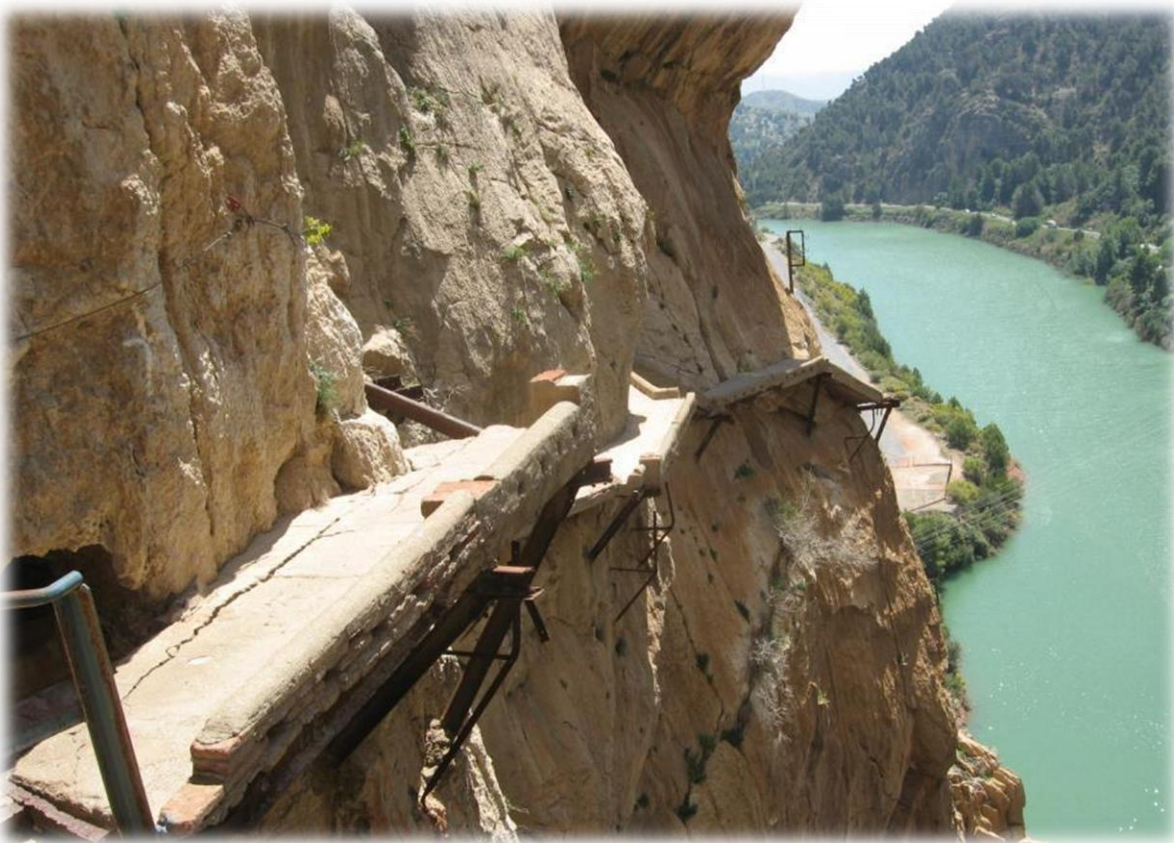
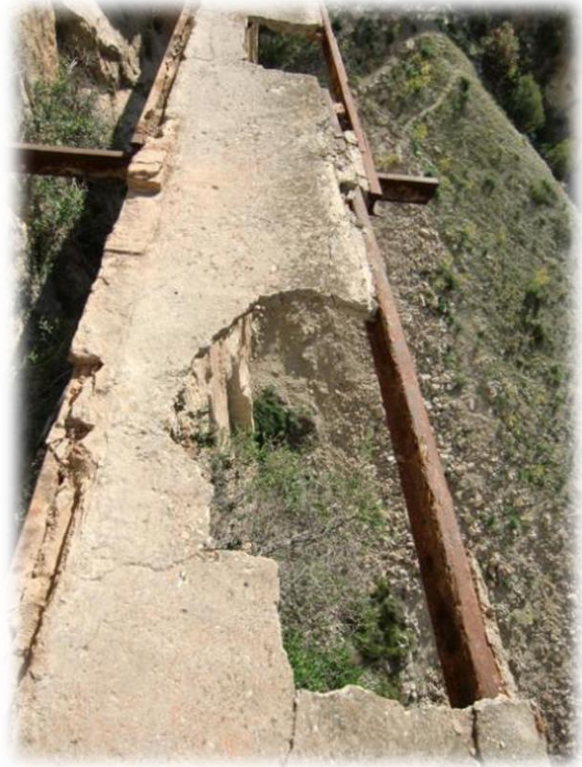
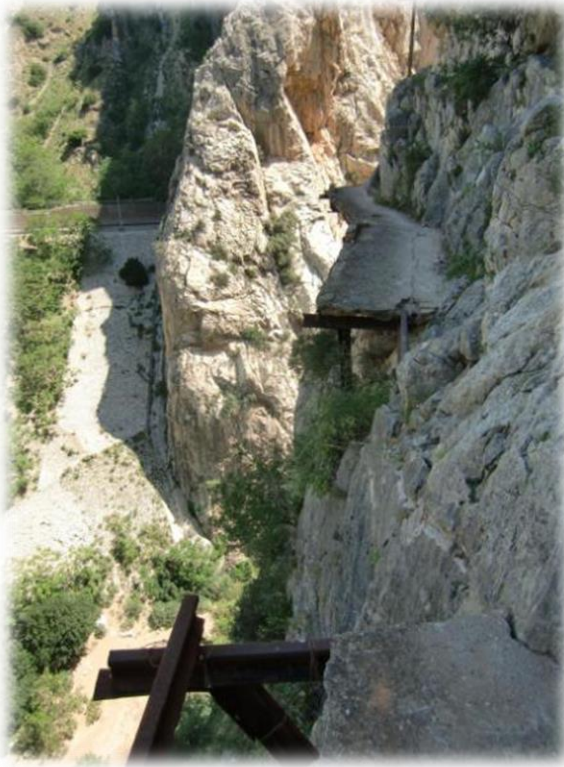

In de 20ste eeuw raakte de Camino del Rey in verval, waardoor veel delen in gevaarlijke staat verkeerden. Het pad was 3 kilometer lang, ongeveer een meter breed en bevond zich tussen de 80 en 100 meter boven de ernaast gelegen rivier.

De Camino del Rey heb ik voor het eerst, per toeval, gezien tijdens een tocht langs de GR 7 in Andalusië. Dat was in december 2010. De foto hierboven was uit die tijd maar ikzelf was niet bij deze groep.

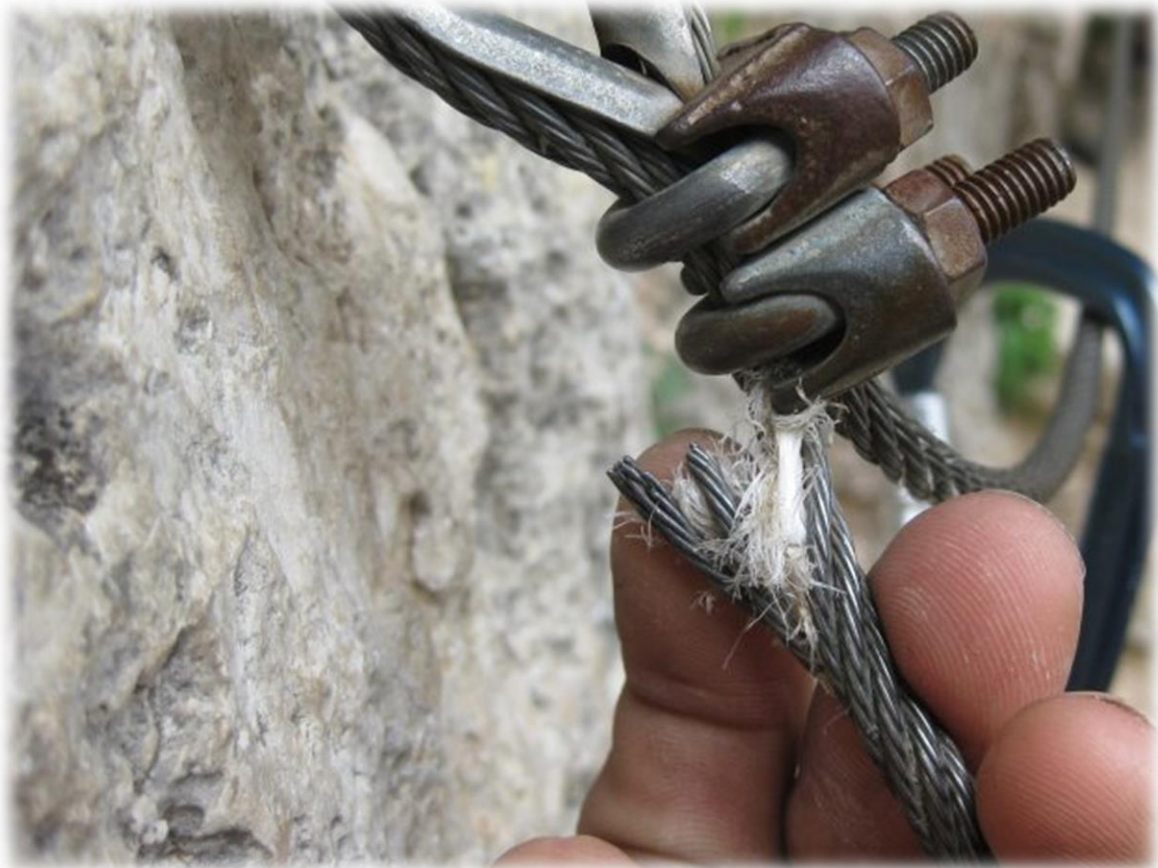
Hierboven enkele foto's van het pad toen ik het heb bewandeld. Ondanks dat het pad in 1992 officieel werd gesloten werd het betreden ervan toch nog gedoogd. Er werden dan ook kabels en touwen gehangen om tot op het pad te komen. De Spaanse overheid, wou met het sluiten van het pad ontkomen aan eventuele schadeclaims bij ongevallen.

Op bovenstaande foto's zie je mij aan het (gekken)werk. Ik zou het nu niet meer doen. Toen het pad in 1992 gesloten werd was het al sterk in verval doordat de betonnen platen door betonrot en de tand des tijds begonnen af te brokkelen en er spontaan gaten in kwamen. Dit verval trad al vlug op doordat de betonplaten destijds vervaardigd werden door een eenvoudige mengeling van zand en cement. Er werd geen ijzer in het beton verwerkt omdat het maar een tijdelijk pad betrof dat men na de bouw van de dam zou afbreken.

De Camino del Rey kreeg pas echt bekendheid toen de eerste filmpjes op Youtube verschenen zo'n 25 jaar geleden. Sedertdien weten avonturiers de weg naar het pad te vinden en vonden ook de eerste dodelijke ongevallen plaats. Sedert de Youtubefilmpjes kreeg de Camino del Rey al vlug het etiket opgeplakt als het gevaarlijkste pad ter wereld. Vier mensen overleden in twee ongelukken in 1999 en 2000.

Sedert het pad officieel werd gesloten (in 1992) werden de stalen kabels en de zekeringspunten niet langer meer onderhouden.